

ÎNCHEIERE

15 iunie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Zambilovici Lidia și Djulai Elena, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zambilovici Lidia, Djulai Elena împotriva Primăriei mun. Chişinău, Companiei de Construcții „Terconvit” Societății pe Acțiuni, Societății cu Răspundere Limitată „Transcon-M”, Societății cu Răspundere Limitată „Armonic-Urban”, Inspectoratului de Stat în Construcții, Asociației Obștească Agenția Națională de Dezvoltare Rurală, Consiliului municipal Chişinău, Oficiului Cadastral Teritorial Chişinău a Întreprinderii de Stat „Cadastru”, privind anularea actului administrativ, asigurarea accesului în curtea casei prin demolarea garajelor nr.12 și nr.13, declararea nulității contractului încheiat la 20 iunie 2012 între Compania de Construcții „Terconvit” Societatea pe Acțiuni și Asociația Obștească Agenția Națională de Dezvoltare Rurală și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 09 februarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 12 octombrie 2012, Zambilovici Lidia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chişinău, CC „Terconvit” SA, SRL „Transcon-M”, SRL „Armonic-Urban”, Inspectoratului de Stat în Construcții, Asociației Obștească Agenția Națională de Dezvoltare Rurală, Consiliului municipal Chişinău, Oficiului Cadastral Teritorial Chişinău a ÎS „Cadastru” solicitând declararea ca fiind ilegal certificatul de urbanism nr. 124/08 din 14 noiembrie 2008 și a autorizației de construcție nr.1038 din 30 decembrie 2011, demolarea garajelor nr.6 și 7 din str. Petru Movilă, 23/12, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior reclamanta și-a modificat cerințele, solicitând de a fi luate toate măsurile pentru asigurarea accesului în curtea casei ei din str. Petru Movilă, inclusiv demolarea garajelor cu numere cadastrale 0100.520.156.06 (012) și nr.0100.520.156.06 (013) care astupă porțile spre casa ei sau demolarea altor garaje care îi vor asigura accesul la casă și de a declara nul contractul fără număr, încheiat la 20 iunie 2012 între SA „Terconvit” și Asociația Obștească Agenția Națională de Dezvoltare Rurală.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că este proprietara terenurilor imobile, amplasate în mun. Chişinău, str.31 August 1989, nr.106, constituite din terenul cu suprafața de 0,089 ha și construcțiile capitale lit. G și V, unde locuiește

împreună cu Zambilovici Iosif și mama - Djulai Elena.

Afirmă că aceste bunuri imobile au două căi de acces: din str.31 August și din str. Petru Movilă, așa cum calea de acces din str. 31 August are lățimea de 2,45 m și este folosită pentru acces pietonal sau cu automobile de capacitate mică, iar calea de acces din str. Petru Movilă are lățimea de 4,75 m și era folosită pentru accesul camioanelor de tonaj mare, tehnicii speciale ș.a. Ambele căi de acces sunt fixate în toate planurile, schemele tehnice și altă documentație ținută de Primărie, Oficiul Cadastral, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la materialele cauzei - schemele terenului și construcțiile amplasate din anii 1996, 2005, 2006, 2009.

Concretizează că, în primăvara anului 2012 CC „Terconvit” SA și SRL „Transcon-M” au început construcția unui complex de garaje, construcția în cauză blocând calea de acces din str. Petru Movilă. Mai mult ca atât, acest complex de garaje, este construit parțial pe terenul proprietate privată a familiei Zambilovici. La 20 iunie 2012 între CC „Terconvit” SA și Asociația Obștească Agenția Națională de Dezvoltare Rurală, a fost încheiat contractul de investiție în construcție a boxelor de garaj nr.12 și 13, amplasate în mun. Chișinău, str. Petru Movilă, 23/16, număr cadastral 0100.520.156.06.

Notează că, contractul din 20 iunie 2012 a fost încheiat în situația când CC „Terconvit” SA cunoștea cu certitudine faptul că construcția boxelor de garaje în litigiu se efectua în lipsa actelor de autorizare așa cum prin materialele dosarului se confirmă că atât certificatul de urbanism nr. 1247/08 din 14 iunie 2008, care pe lângă toate mai era și expirat, cât și autorizația de construcție nr.1038 din 30.12.,2011, eliberată firmei CC „Terconvit” SA în baza certificatului de urbanism, prevedeau construcția unei parcări subterane. Asociația Obștească Agenția Națională de Dezvoltare Rurală afirma că sunt dobânditori de bună-credință, dar aceasta nu poate leza drepturile lor de a avea acces la proprietatea ce le aparține iar CC „Terconvit” SA a construit aceste garaje în baza unor acte ilegale și, se prezumă că Asociația Obștească Agenția Națională de Dezvoltare Rurală cunoștea despre existența viciilor juridice aferente tranzacției efectuate, ce se demonstrează prin datele extrasului de la OCT și anume cronologia notificării litigiului, recepției finale și înregistrării dreptului de proprietate.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 martie 2015, acțiunea înaintată de Zambilovici Lidia și Djulai Elena s-a respins ca tardivă și neîntemeiată. S-a anulat măsura de asigurare, aplicată prin încheierea din 20 februarie 2014.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a invocat prevederile art. 17 alin. (1), lit. c) din Legea contenciosului administrativ, menționând că reclamantele s-au adresat în instanță la 12.10.2012 cu încălcarea termenului de prescripție, nu au solicitat să fie prelungit termenul de înaintare a acțiunii și nici nu au prezentat vreo probă ce ar confirma faptul că a omis acest termen din motive întemeiate. La fel, prima instanță a conchis că reclamantele nu au prezentat nici o probă prin prisma normei cerute de art. 118 alin. (1) CPC, care ar atesta faptul că construcția garajelor a fost efectuată pe terenul le aparține cu drept de proprietate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 31 martie 2015, Zambilovici Lidia și Djulai Elena au contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 martie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie obligați pârâții să demoleze garajul cu numărul cadastral \ 010052015606 (012) și garajul cu numărul cadastral 010052015606 (013) de pe adresa str. Petru Movilă 23/16.

În motivarea apelului, apelantele au indicat că prima instanță la adoptarea

hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de către Zambilovici Lidia și Djulai Elena și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 martie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Zambilovici Lidia și Djulai Elena au înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 și a hotărîrii primei instanțe din 02 martie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 09.02.2016 a fost recepționată de către recurente la data de 03.03.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 27.04.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 25.05.2016, CC „Tercovit” SA a prezentat referință prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către Zambilovici Lidia și Djulai Elena, menționând că cerințele invocate în recurs sânt declarative, nefiind bazate pe probe pertinente și accesibile.

În motivarea cererii de recurs, recurenții au reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Zambilovici Lidia și Djulai Elena asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Zambilovici Lidia și Djulai Elena ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Zambilovici Lidia și Djulai Elena se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea